

Nypremiär på La Bohème

La Bohème opera av Giacomo Puccini
Göteborgsoperan
Nypremiär torsdagen den 22 april 2010

Bohème 2010. Peter Loguin (Alcindoro) och Carolina Sandgren (Musetta) Foto: Mats Bäcker

Puccini hör ju till skaran kompositörer som bland annat ägnade sig åt att skriva operor som på något vis skildrar verkligheten, verism. Det blir uppenbart i operan om bohemerna som delar en liten lägenhet under takåsarna i Paris. Gott om pengar är en bristvara och de får verkligen kämpa för brödfödan.

Detta låter kanske inte allt för upplyftande men handlingen kryddas med kärlekshistorien mellan Rodolfo som är poet och brodösen Mimi. De träffas på självaste julafton och tycke uppstår genast och lika fort visar Rodolfo sina svartsjuka drag. De glider efter en tid isär och orsaken till det är svartsjuka men även en stor rädsla från Rodolfos sida då Mimi är mycket lungsjuk. Han vet helt enkelt inte hur han skall hantera att Mimi snart kommer att dö. Kärleken dem emellan finns dock där trots att de inte valde att leva tillsammans.

När Mimi står inför slutet så söker hon dock upp Rodolfo och hennes död är bland de mer känslosamma i operalitteraturen

När jag nu sett föreställningen en gång till, då detta var en nypremiär, så ser jag andra bottnar då verismen är påtaglig. Skådespeleriet är bättre och solisterna rör sig ledigt och naturligt på scenen. Åter möter vi den turkiske tenoren Bülent Bezdüz i rollen som Rodolfo. Jag var ju oerhört positiv till denne sångare vid premiären 2008 och självklart hade jag mycket höga förväntningar. Jag kan bara bekräfta att världssångaren är tillbaka och jag garanterar att han inte kommer att göra någon besviken. Hans lyriska tenorstämman bär i hela registret och klingar underbart.

I rollen som Mimi är den lyriska sopranen Marika Schönberg ny. Hon äger en mycket fin teknik och nyanserar rollen som Mimi på ett fantastiskt vis, en riktigt fin tolkning och i mitt tycke en aning nydanande. Musetta tolkas briljant av Eva-Lotta Larsson. Denna sopran sprudlar av liv och karaktären känns mycket trovärdig. I rollen som Marcello hör vi barytonsångaren Fredrik Zetterström och hans tolkning är monumental. Föreställningen hålls i ett behagligt tempo och dirigenten Zsolt Hamar kan sin sak! Göteborgsoperans kör och orkester är som vanligt på topp. En föreställning man måste se!